

Buitenzorg, 1915, waarin hij de grote rijkdom van zijn ervaringen als tropen-entomoloog op aantrekkelijke wijze heeft neergelegd. Zijn maatschappelijke evolutie dwong hem voortaan in andere richting. Van 1895 tot aan het einde van de Eerste Wereldoorlog was hij lid van onze vereniging.

KONINGSBERGER's verdienste als entomoloog is hierin gelegen, dat hij, evenals zijn tijdgenoot ZEHNTNER, de gangmaker der Toegepaste Entomologie in Ned.-Indië is geweest. Als zodanig verrichtte hij pionierswerk van blijvende betekenis, waarop ook de moderne onderzoeker telkens weer terug moet grijpen.

Als mens was KONINGSBERGER bevoorrecht. Hij had een aangenaam uiterlijk en beschikte over een uitmuntend verstand en een gevatte geest. Hij was wat men noemt „un homme érudit et spirituel”. Daarbij bleef hij, ook toen hij hoge functies bekleedde, eenvoudig, zeer binninnelijk, bescheiden en oprecht. Als spreker was hij ongeëvenaard en schitterde als zodanig bij menige officiële gelegenheid. Als auteur schreef hij een brilante en soms geestige stijl. Door zijn hoogstaande persoonlijke kwaliteiten maakte hij veel vrienden, en door zijn binninnelijkheid ontwapende hij de enkelen, die zijn werk wat luchtig en oppervlakkig vonden of die zijn leiding als niet krachtig genoeg critiseerden. Inderdaad is zijn werk van een zekere vlakheid niet geheel vrij te pleiten, maar men moet bedenken, dat hij pionierswerk heeft verricht in een tijd, toen men minder hoge eisen stelde aan wetenschappelijk onderzoek dan tegenwoordig; ook waren zijn geschriften vooral voor de praktijk bedoeld.

Schrijver dezes en vele anderen, die hem persoonlijk gekend hebben, zullen zijn aandenken hoog in ere blijven houden. W. ROEPKE.

Is *Polyommatus coridon* Poda in Z.-Limburg inheems? Toen ik enige maanden geleden de collectie van de heer DIETEREN te Overhoven—Sittard ter inzage kreeg, viel mijn oog op 2 stuks *P. coridon*, beide ♂♂ en gevangen te Schinveld op 16-8-'49 en 22-8-'50 en nog in tamelijk gave toestand. Het meeste interesseerde mij echter de verklaring over het eerste ex., dat kreupel was en zeer slecht kon vliegen. Het ex. staat nu in de collectie met een gescheurde achtervleugel, daar bij het opzetten geprobeerd werd de vleugel glad te strijken. Het is dus bijna uitgesloten, dat dit dier is komen overvliegen, temeer daar op dezelfde plaats het daarop volgende jaar weer een ex. is gevangen en nog 1 ex. is gezien. De heer DIETEREN, die nog niet zo lang verzamelde, zag deze exx. eerst voor afgevlogen exx. van *P. icarus* aan en zodoende werd er niet intens naar deze soort verder gezocht. Dit jaar echter zal ik het terrein in ogenschouw nemen en als dan blijkt, dat de soort zich daar inderdaad voortplant, zal ik hierop nog nader terugkomen.

M. DELNOYE, Molenbeekstr. 3, Sittard.

[Z.-Limburg ligt niet ver van de Ardennen, waar *coridon* thuis hoort. Het is dus zeer goed mogelijk, dat in gunstige jaren bij ons in het Zuiden nu en dan een enkel ex. tot ontwikkeling komt, zoals dat vermoedelijk ook wel eens met *Leptidea sinapis* L. en ook vroeger al met *Pontia daplidice* L. het geval is geweest. Maar zo lang het aantal Nederlandse *coridon*-♀♀ nog geen half dozijn bedraagt, is het moeilijk te geloven, dat deze vlinder bij ons inheems is. Ik ben dan ook zeer benieuwd naar wat 1951 zal opleveren. — Lpk.]

Lestes viridis Vanderl.

door
G. HOUTMAN

Bij het snoeien van hun vruchtbomen in de fruittuinen van Hoorn, Blokker, Schellinkhout en Wognum vonden meerdere fruittelers in het winterseizoen van 1948—1949 een voor hen nieuwe takbeschadiging.

In de jaren daarvoor hadden zij deze opvallende nieuwigheid niet opgemerkt. In de schors van takken, steeds hangend boven een sloot, zagen zij lange rijen bobbeltjes. Soms waren de takken aan alle kanten door deze ongeveer 2 à 3 mm lange en 1 mm brede bultjes bedekt. Bij voorzichtig wegsnijden van de schors ziet men in het inwendige aan de rechter- en linkerkant twee langwerpige bruine eitjes liggen. Na enig zoeken en vragen bleek de waterjuffer *Lestes viridis* Vanderl. de veroorzaker van deze voor onze Westfriesse tuinen nieuwe beschadiging te zijn.

Ook gedurende de snoeiperiode 1949—1950 werden in vele fruittuinen in de bomen staande langs sloten eiafzettingen gevonden. Op sommige plaatsen was boven het water zelfs geen ongeschonden tak meer over. Appel-, pere-, pruime-, wilge- en populiertakken, alle worden versierd met ei-bobbeltjes. Op een oproep om takken met *Lestes*-eieren, geplaatst in Febr. '50 in het Mededelingenblad van de Kring Noord-Holland van de Nederl. Fruittelers-Organisatie, bereikten mij beschadigde takken uit alle delen van West-Friesland en ook vanuit de Beemster.

En ook deze winter zijn er veel takken met eilegels te vinden. Toch heb ik de indruk, dat door het ongunstige najaar er in 1950 minder eieren zijn afgezet dan in de vorige twee jaren. Slechts één dag — 6 Sept. 1950 — heb ik de groene waterjuffers volop zien vliegen, copuleren en eileg-standen zien aannemen.

Figuur 1. Een beschadigd takje.
Cliché „De Fruitteelt”

Lestes viridis Vanderl. schijnt sinds 1947 een vaste bewoner van West-Friesland te zijn. Komt dit doordat het binnenwater hier zoeter is geworden?

Wie meer wil weten over de biologie en de wonderlijke eileggewoonten van deze waterjuffer, leze in jaargang 1928 van „De Levende Natuur” het uitgebreide artikel van de heer D. C. GEIJSKES en in „De Fruitteelt” van 16 Juni 1949 en 21 Sept. 1950 mijn gegevens in „Over libellenschade op vruchboomtakken”.

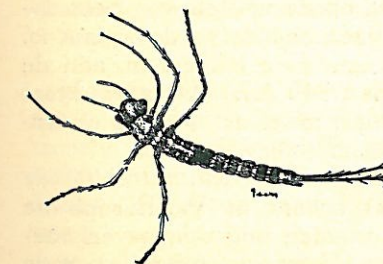

Fig. 2. Een 3 mm grote larve.
Cliché „De Fruitteelt”

Hoorn, Drieboomlaan 154, 22-2-1951.